

[Askjær Jørgensen.]

hvori det demokratiske ligger i den kendsgerning, at titusinder af LO-medlemmer gennem tvungent fagforeningskontingent har været medbetalere af en valgkamp for et parti, som man absolut ikke er tilhænger af. Hvor er demokratiet henne, når fremskridtspartiet besudles i fagblade, som finansieres af tvungne fagforeningskontingenter, uden at man får mulighed for at tage til genmæle i disse blade?

Sluttelig skal jeg love hr. Auken, at lige så megen tid, som han på denne talerstol bruger på at fortælle urigtige ting om fremskridtspartiet, lige så megen tid vil jeg her anvende på denne stol til at fortælle om, hvorledes socialdemokratiet bistået af den herskende klasse groft udnytter den arbejdende befolkning, om socialdemokratiets modstand mod ens folkepension til alle, osv., osv. Det skal vi nok få til at gå lige op.

(Kort bemærkning).

Poul Schlüter (KF):

Det var vist tydeligt at høre for enhver, at hr. Askjær Jørgensen svæver i den vildfarelse, at han stadig er midt i en valgkamp, men se, nu er vi i folketinget, hvor det drejer sig om arbejdsindsats. Når hr. Askjær Jørgensen kommer med sådan nogle naiverede betragtninger om, at det konservative folkeparti er til rådighed for socialisering, er det efter min opfattelse så barnagtigt, at jeg næsten ikke kan være bekendt over for mine øvrige kolleger i salen at besvare spørgsmålet. Det må jeg så bede om tilgivelse for.

Derimod vil jeg fremhæve én ting, når det gælder erhvervslivet. Det konservative folkeparti har deltaget i en folketingsbeslutning, der rummer en ganske præcis henstilling til arbejdsmarkedet om, at omkostningsniveauet skal holdes i ave. Se, det er gavnligt for erhvervslivet, og det har vi tænkt os også i de nærmeste uger at leve op til. Det er altafgørende for arbejdspladserne og erhvervslivet, at vi holder omkostningsniveauet nede. Hr. Askjær Jørgensens partifæller stemte imod den beslutning sammen med kommunisterne i august i fjor. Velbekomme.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Ja men jeg er da fuldstændig klar over, at hr. Poul Schlüter mener, at den politik, det konservative folkeparti har støttet hidindtil, er

erhvervsvenlig. Det er bare det, jeg vil gøre opmærksom på, at det er vi en hel del, der ikke opfatter den som værende.

Ove Jensen (FP):

Den uansvarlige og udgiftskrævende politik, der er blevet ført af den socialdemokratiske mindretalsregering i den sidste regeringsperiode, er stærkt på vej til at ødelægge det danske landbrug. Generationsskiftet er på det nærmeste gået i stå. Landbruget er ved at blive et gammelmandserhverv; der foretages ikke nyinvesteringer i nævneværdigt omfang, og landbrugseksporten er som følge heraf naturligvis stærkt faldende.

Der er især tre årsager til, at det er gået så galt med landbruget. Der er for det første den samfundsskadelige kapitalvindingsskat. Der er for det andet den rekordhøje rente og for det tredje det høje danske omkostningsniveau. Regeringen har i hele regeringsperioden forværret disse tre store problemer.

Kapitalvindingsskatten er blevet skærpet. Beskatningsprocenten er forhøjet fra 65 til 75. Renten er steget voldsomt, selv om det i septemberforliget blev aftalt, at renten skulle sænkes. Omkostningerne er steget støt på grund af regeringens forfejlede økonomiske politik. Hvis ikke regeringen og specielt landbrugsministeren tager sig alvorligt sammen og får set på erhvervs store problemer, vil der fremover mistes milliardbeløb i valutaindtjening fra landbruget.

Værdien af landbrugseksporten er stærkt faldende, og det tidligere så højt renommerede danske landbrug tåler ikke længere sammenligning med f. eks. det hollandske landbrug, hvor både produktion og eksport er stærkt stigende.

I den alvorlige økonomiske situation, landet befinder sig i, med en uhyggelig stor udlandsgæld og fortsat stigende underskud på betalingsbalancen, er det en helt utrolig ansvarsløshed, regeringen har udvist ved ikke at få gjort noget ved de store problemer, som er årsagen til den faldende produktion inden for landbruget. Gennemsnitsalderen for de danske landmænd er meget høj. Den første forudsætning for, at der overhovedet kan blive tale om forøgelse af den arbejdskrævende animalske produktion, er naturligvis, at de gamle udslidte landmænd bliver afløst af de unge, som har det gåpåmod og de kræfter, der skal til for at arbejde med husdyrbrug.

De faktiske forhold er, at der er tusindvis af